ורבנן התם כי היכי דלא לזלזולי ביה: ועוד א"ר יהודה וכו': וצריכא דאי אשמעינן ר"ה בהא קאמר ר' יהודה משום דלא קעביד מידי אבל כלכלה דמיחזי כמתקן טיבלא אימא מודה להו לרבנן ואי אשמעינן הני תרתי משום דליכא למיגזר עלייהו אבל ביצה דאיכא למיגזר בה [ה] משום פירות הנושרין [ו] ומשום משקין שזבו אימא מודה להו לרבנן צריכא: תניא כיצד א"ר יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביו"ט ראשון ואוכלה בשני [א] היו לפניו שתי כלכלות של טבל אומר אם היום חול ולמחר קדש תהא זו תרומה על זו ואם היום קדש ולמחר חול אין בדברי כלום וקורא עליה שם ומניחה ולמחר הוא אומר אם היום חול תהא זו תרומה על זו ואם היום קדש אין בדברי כלום וקורא עליה שם ואוכלה ר' יוסי אומר וכן היה ר' יוסי אומר בשני ימים טובים של גליות ההוא בר טביא דאתא לבי ריש גלותא דאתציד ביו"ט ראשון של גליות ואשתחיט ביו"ט שני [ב] ר"נ ורב חסדא אכלו רב ששת לא אכל אמר ר"נ מאי אעביד ליה לרב ששת דלא אכיל בישרא דטביא א"ל רב ששת והיכי איכול דתני אבי ואמרי לה איסי תני וכן היה ר' יוסי אומר שני ימים טובים של גליות אמר רבא ומאי קושיא דילמא ה"ק וכן היה ר' יוסי אומר בשני יו"ט של ר"ה בגולה א"ה של גליות בגולה מיבעי ליה [ג] א"ר אסי ומאי קושיא דילמא הכי קאמר וכן היה ר' יוסי עושה איסור שני ימים טובים של גליות בשני ימים טובים של ראש השנה לרבנן דשרו [ד] אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל אמר ליה תני מר מידי בקדושות אמר ליה תנינא מודה רבי יוסי בשני ימים טובים של גליות אמר ליה [ג] אי משכחת להו לא תימא להו ולא מידי אמר רב אשי לדידי אמר לי אמימר ההוא בר טביא לאו איתצודי איתציד אלא

ורבנן. לחמרי לך התם נמי כיון דנדחה ליום המחרת הוי לחמרן חול ולא קודם לחד מהי לתקון לגמור היום בקדושה כי היכי דלא לזלזולי ביום ל' שלא ינהג בו מלאכה מן המנחה ולמעלה כשיודעין שידחה אתו למיעבד ביה נמי קודם המנחה ושמע יבוא עליה קודם המנחה ויהא היום קדם ומצא שעשו מלאכה בי"ט: **ולריכי.** לרבי יהודה לאורויי דב' קדושות הן בהך תלת מילי לענין עירוב ולכלכלה ובילה: **הכי גרסינן אבל כלכלה דמיחזי כמתקן טיבלא אימא מודה להו לרבנן:** [ה] **בילה.** שנולדה בי"ט אימתי בכלל גזירת פירות הנושרין שגזרו עליהן שמא יעלה ויתלוש ויש שמוסרי' בכלל משקין שזבו מן הענבים שגזרו עליהן משום שמא יסחוט והך פלוגתא דשמעתא קמייתא דבילה: **וקורא עליה שם.** בתמרי כמו שאמרנו [ו]: **ומאחר הוא אומר.** על אותה עצמה שתהא תרומה על תחברתה: **וקורא עליה שם.** על אותה של תרומה: **ואוכלה.** לחבירו: **וכן היה ר' יוסי אומר בשני ימים טובים של גליות.** כגון ג' ימים של פסח ועצרת וסוכות שהתורה אמרה יום אחד שבתון ובגולה עושין שני ימים מפני שרמוקין מג"ד ואין יודעין מס הוקבעו תשרי ויסן ביום שלשים או ביום ל"א ואף על גב דמשום פסקא [ז] וחד מיניהו חול אפ"ה מחמיר בהו ר' יוסי. והנך דר"ה לית להו קרי להו של גליות מפני שאף בירושלים פעמים היו נעשין ג' ימים וכגון שבאו עדים מן המנחה ולמעלה: **כך בילה.** **לפיכך בי"ט לחבירו של גליות.** ועל ידי נכריס: **רב נחמן ורב חסדא אכלו.** ממה נפשך אי לתמול חול הרי מותר ואי לתמול קודם הרי היום חול והרי המתנו בכלי שיעשה: **לא אכל.** משום דקא סבר קדושה אחת היא: **דאני ליסי.** בניחותא: **ואמרי לה ליסי אני.** ובלשון תימה כלומר ליסי תני כו' ואנא מיכול: **ומאי קושיא דילמא.** כך פיפא שמי תרגם השתא קאי והכי קאמר וכן היה רבי יוסי מוסיף בר"ה בגולה כל ימים שנים כאותו שהיו בירושלים כשנמשים העדים מן המנחה ולמעלה: **של גליות.** מצמע להו בגולה: שאין נעשים שנים אלא בגולה:

אמר רב אשי לדידי אמר לי אמימר ההוא בר טביא לאו איתצודי איתציד אלא אמר רב אסי ומאי קושיא דילמא. הא לאוסר ה"ק וכן היה ר' יוסי עושה איסור שני ימים טובים של גליות בשני ימים טובים של ראש השנה [בגולה]. אבל בשני ימים טובים של גליות מודה ליה לר' יהודה. ונדחו דברי רבה. ואתא רב אשי לפרושי ואמר, ודילמא לא קאי ר' יוסי (בהא) [אהא] מתניתא דתני ר' יהודה אלא (לרבנן פליגי) [האי ארבנן דפליגי], והכי קתני וכן היה ר' יוסי עושה איסור שני ימים טובים של גליות כאיסור שני ימים טובים של ראש השנה [בגולה] ולרבנן ג) הוא דפליגי דשרו בכלי. ולא אתבריא שפיר. אשכחיה רב ששת לרב שמואל א"ל תני מר מידי בקדושות. א"ל תנינא מודה ר' יוסי לחכמים בשני ימים של גליות. וכן הלכה.

ג) נראה דל"ל ולכן גם השמח במזמק מול הוא לפיכך מקנו שיהיו מהנין לעולם לאותו היום קודם.

ד) נראה דל"ל לרבנן דפליגי ושרו בכלכלה.

צז א מיי' פ"י מהלכות יום טוב הלכה יב:

צח ב מיי' פ"ג מהלכות יו"ט הלכה כד סמג לאוין סה ועה טור ש"ע ס"ח סי' תקטו סעיף ג:

רב ניסים גאון

ביצה דאיכא למיגזר בה משום פירות הנושרין ומשום משקים שזבו. איתה בתחילת מסכת יום טוב.

רבינו חננאל

ורבנן התם לא נהגו קדושה בו ביום אלא כי היכי דלא ליזלזלו ביה, (ולישנא) [דליתא] סהדי אמרי אי אתו סהדי מן המנחה ולמעלה הלא חול הוא [ב], השתא בחזקת חול. לפיכך התקינו שיהיו לעולם אותו היום נוהגין (אותו היום) קודש. ת"ר כיצד א"ר יהודי מתנה אדם על הכלכלה של טבל פירות ביום טוב הראשון ואוכלה בשיני. היו לפניו שני כלכלות של טבל אומר אם היום קודש אין בדברי כלום, אם חול הוא תהא זו תרומה על זו וקורא עליה שם, ואו'[כל]. ור' יוסי אומר, וכן היה ר' יוסי אומר להתנות מיום טוב לחבירו, בשני ימים טובים של גליות. ההוא **טביא** דאיתציד ביום טוב הראשון של גליות, ואתאי לריש גלותא. ואישתחיט ביום טוב שיני. רב נחמן ורב חסדא אכלו, ורב ששת לא אכל. אמר היכי איכול והתני וכן היה ר' יוסי אומר בשני ימים טובים של גליות, מאן פליג עליה ר' יהודי, [ור"י] ור' יוסי הלכה כר' יוסי. ואתא [רבה] לפרושי דברי איסי ואמר ודילמא הכי קתני איסי, וכן היה ר' יוסי אומר להתנות מיום טוב לחבירו, בשני ימים טובים של ראש השנה [בגולה]. אבל בשני ימים טובים של גליות מודה ליה לר' יהודי. ונדחו דברי רבה. ואתא רב אשי לפרושי ואמר, ודילמא לא קאי ר' יוסי (בהא) [אהא] מתניתא דתני ר' יהודי אלא (לרבנן פליגי) [האי ארבנן דפליגי], והכי קתני וכן היה ר' יוסי עושה איסור שני ימים טובים של גליות כאיסור שני ימים טובים של ראש השנה [בגולה] ולרבנן ג) הוא דפליגי דשרו בכלי. ולא אתבריא שפיר. אשכחיה רב ששת לרב שמואל א"ל תני מר מידי בקדושות. א"ל תנינא מודה ר' יוסי לחכמים בשני ימים של גליות. וכן הלכה.

הגהות הב"ח

(ו) גמ' דלא' דשמעינן ריישא דהא קתני ר' יהודה: (ז) שם בגולה מיבעי ליה (תמר רש סמ) תע"מ וע"ש ס"ע רב אשי: (ג) תוס' ד"ה אי משכחת וכו' עד מוקמי יו"ט שני ככלי שיעשו וכו' לקמן ס"ע ב' חוס' ד"ה אין:

גליון הש"ס

גמ' אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל. כעין זה לעיל יח ע"ב וצ"ע עם ע"ב: